

Jiří Wolker

A távoli kedves

Tegnap valamennyi csillag

• meglátogatott

– a nagy karosszékben ült a hold –
de mikor megkérdeztem: vajon hol lehet,
nem látták-e a kedvesemet,
szétszéledtek,
hogyan megkeressék.

Messzi tájakon kóborolhatnak, szanaszét,
hisz ma nem látni őket szokott útjukon.

Beesik szobámba az eső s nagy a sötét,
a homályban minden tárgytól búcsúzom:

Könyvek, kisasztal, hegedű,
az Isten adós egy piros lánnyal, ki csupa derű,
elrejtette valahová messze.

Azt hiszem, a hold s a csillagok soha
nem juthatnak el egészen oda,
túl öregek.

Magam megyek.

Eörsi István fordítása

